

udløb udbetaltes de forsikrede, skulle beskattes som indkomst for selskabet; som en konsekvens heraf skulle på den anden side bonusudbetalingen, for så vidt den måtte overstige de beløb, som skattefrit var henlagt i bonusperioden, kunne fradrages i selskabets indkomst. De anførte begrænsninger i skattefriheden begrundes med, at der efter kommissionens opfattelse er mulighed for, at disse bonusfonds, hvis egentlige formål er at opsamle midler til tilbagebetaling af en vis del af de forsikredes præmieindskud, kan benyttes til skattefri oplæg af midler ved en forøgelse af de årlige henlæggelser udover det for formålet nødvendige, ligesom kommissionen har peget på muligheden af, at et selskab kan nedbringe sin skattepligtige indkomst i gode år ved ekstraordinært store henlæggelser til bonusfonds.

Kommissionsudkastets regel har givet anledning til kritik fra Assurandør-Societetets side. Det anføres, at bonusfondens midler ikke anvendes til andet formål end udbetaling til de forsikrede. Endvidere gøres det gældende, at de foreslåede regler synes at kræve, at bonusfonden helt udtømmes (gennem udbetaling til de forsikrede eller tilskrivning til forsikringssummerne) ved bonusperiodens udløb, men at det ikke er i overensstemmelse med sunde forsikringsprincipper at tvinge selskaberne til at udlodde hele den indenfor en vis periode opsamlede, måske ekstraordinært store bonus og således forhindre dem i at overføre en del af denne til senere bonusperioder, hvor der kan forventes at fremkomme mindre overskud og dermed formindsket mulighed for henlæggelse til bonusfond. Den af kommissionen foreslåede regel ville modvirke bestræbelserne for at foretage en udjævning af bonustildelingerne, og at en sådan udjævning også fra det offentlige side betragtes som ønskelig, fremgår efter Assurandør-Societetets opfattelse deraf, at der af bonusfond i statsanstalten for livsforsikring reserveres en del af midlerne til eventuelt brug i senere bonusperioder.

Man har ved udarbejdelsen af nærværende forslag ment at måtte tage hensyn til de således anførte betragtninger. Medvirkende til den i forslaget foretagne ændring i forhold til kommissionsudkastet har det endvidere været, at bonusfond i visse andre relationer af myndighederne betragtes som væsensforskellige fra reserver. Når et forsikringselskab overdrager en del af sin forsikringsbeholdning til et andet selskab, forlanges det således af forsikringsrådet, at en tilsvarende del af bonusfonden følger med. Iøvrigt ses det ikke rettere end, at betydningen af de i kommissionsudkastet anførte betæneligheder i et vist omfang afsvækkes, når man som

foreslået forlader den progressive indkomstbeskatning for selskabers vedkommende.

Medens det i den ovenfor nævnte bestemmelse i statsskattelovens § 4 udtrykkeligt siges, at beløb, der af forsikringsselskaber henlægges til dækning af de overfor de forsikrede indgåede forpligtelser (præmiereserver og skadesreserver), ikke skal medregnes til selskabets indkomst, har man i overensstemmelse med det i kommissionsudkastet (bemærkningerne side 98) indtagne standpunkt ment at burde undlade en positiv bestemmelse herom. Som i bemærkningerne til udkastet nærmere udviklet gælder om de nævnte henlæggelser, at deres skattemæssige behandling fuldt ud kan udledes af almindelige principper, og det kan som der anført forekomme uheldigt udtrykkeligt at fastslå, at disse henlæggelser ikke er skattepligtige, idet det heraf muligvis kunne udledes, at henlæggelserne er skattefrie, når blot de fremtræder som henlæggelser til de nævnte fonds, men uden hensyn til om de overstiger, hvad der ud fra en forsikrings- og regnskabsmæssig korrekt fremgangsmåde er tilstrækkeligt.

Til §§ 44—46.

Skattelovskommissionens udkast indeholder ikke forslag til regler om *beskatningen af brugsforeninger og produktions- og salgsforeninger*, hvilket skyldes, at spørgsmålet om beskatningsformen for disse behandlede af et af finansministeren i 1946 nedsat særligt udvalg. Dette udvalg, der afgav betænkning i september 1948, nåede ikke til enighed om noget forslag, idet et af udvalgets embedsmandsgruppe udarbejdet udkast ikke opnåede tilslutning fra de andre repræsentanter i udvalget.

Efter at brugsforeningsudvalget havde afgivet sin betænkning, blev spørgsmålet om de kooperative foreningers beskatning undergivet behandling i et nedsat rigsdagsudvalg. Heller ikke her opnåedes enighed, men på grundlag af et forslag, tiltrådt af et flertal indenfor udvalget, blev der ved udskrivningsloven for skatteåret 1949—50 indført nye bestemmelser om beskatningen af de kooperative foreninger, hvilke bestemmelser uændret er gået over i de senere udskrivningslove, senest lov nr. 90 af 31. marts 1954 §§ 15—20. I nærværende forslag er foreslået ganske samme regler som de i udskrivningslovene fastsatte, herunder også bestemmelserne i udskrivningslovens § 16, stk. 3 og 4, og § 17, stk. 4 og 5, om skattelettelser for henlæggelser og beskatning i tilfælde af formueformindskelse. Disse bestemmelser var udeladt ved martsforslaget under henvisning dels til de med deres praktisering forbundne vanskeligheder, dels til, at de nugældende regler om „reservfondslømpelse“ ved den